

HAJTOGATÓ

HAJTOGATÓ
8360.hu

Kiadó: Keszthelyi Városvédő Egyesület

A könyv szerzői:

Írták: Balogh-Kovács Beatrix, Németh Áron, Németh Ferenc,
Németh Gyöngyi, Pál László, Somogyi Zoltán, Szálinger Balázs,
Szálinger-Oszlanczi Zsófia

Illusztrálta: Németh Gyöngyi

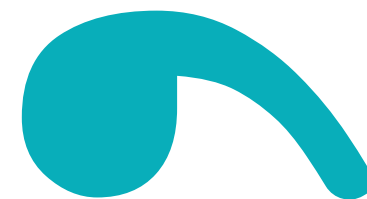
Szerkesztette: Németh Gyöngyi

Tipográfia, borítóterv, tördelés: Lélek Viktor Dániel

A mű és részei jogi védelem alatt állnak. Bármilyen további felhasználása csak a kiadó engedélyével történhet.

Minden jog fenntartva!

Kérdések, javaslatok: info@8360.hu

HAJTOGATÓ

HAJTOGATÓ

Hogy milyen is Keszthely, az ebből a műből sem fog kiderülni, hiszen szándékoltnan ihlet vezérelt és töredékes, de azért mégis csak a teljesség felé tart. Ha a játékos önismeret útját járjuk, akkor legalább négy szempontból csodálkozhatunk rá személyiségünkre: azt hisszük, hogy valamilyennek látnak, azt szeretnénk, hogy valamilyennek lássanak, de azért érdekel, hogy milyennek is látnak, ám mi mégis másмыennek vagyunk. Ebben a hajtogatóban kilenc keszthelyi sajátos stílusa, lelkialkata szerint örökíti meg azt a hetven helyet, házat, fát, eseményt, ami számukra ezt a várost szerethetővé teszi, és amelyben feltárulkoznak Keszthely személyesség-jegyei.

A Keszthely arcképnek csak egy kis része ez az alkotás, ugyanakkor épp befejezetlenségével és töredékességével többeket megindíthat a város önmagára eszmélésének véget nem érő folyamatában.

3. A kastélykapu

Korábban a város észak-déli főutcája a kastély előtt ment el, így a kastély szinte csak egy sorház volt az utcán. Nosza, megalévelte a gróf ezt, és üzletet kötött a várossal, aminek következtében elkeríthetett egy részt – ez a mai kastélykanyar. Korábban is volt itt egy kapu, de ekkor az 1880-as években épült fel ez a barokk kapu, két helybeli, Hencz Antal építész, Polacsek Máté kőfaragó és a pozsonyi Marton Lajos műlakatos mester műve a park déli oldalához. Mivel Keszthely elég erősen lejt Rezitől egész a Balatonig, és a főtér, valamint a kastélykapu között is több méternyi szintkülönbség van, a sétálóutcának szinte nincs is pontja, ahonnan ne látszana. Tudta a gróf, aki a város felől a kastély irányába tekint, ezt fogja látni, ez lesz a birtok egyik arca, profilfotója, kezdőlapja. Máig így van.

Szerző: Szálinger Balázs

Kastély utca 1.

Kastély utca 17–19.

5. Amazon Ház

Történt egyszer még a harmincas években, hogy az Amazon Szálló teraszára bezárguldott egy sportos automobil, talán még odébb is taszajtott pár szabad thonet széket. Cseresznyés János csendőrtiszt éppen arrafelé őrizte volna a csendet, így hát leplezetlen dühvel és cifra káromkodások közepette kénytelen volt a fülénél fogva kiemelni a volán mögül az aranyifjú hülyegyereket, akit történetesen éppen ifjabb Horthy Miklósnak hívtak. Az első ocsúdások után a pufimellényesek korabeli megfelelője okmányait lobogtatva fenyegetni kezdte a közeget, hogy ezért így-úgy-amúgy, de meg fogja ütni a bokáját, megkeserüli, megnézheti magát. Miután Cseresznyés János egy átszállóval nyomatékosította, hogy nem tűri az efféle arcoskodást, barátunk megszégyenülve kicurükkolt az Amazon teraszáról. Cseresznyés Jánost ott, akkor, azért a tettéért, abban a rendszerben semmiféle retorzió nem érte. És ha Mikinek maradt még egy kis józan esze fene nagy másnaposságában, akkor ugyancsak hallgatott a családi früstüknél.

Szerző: Németh Áron Csaba

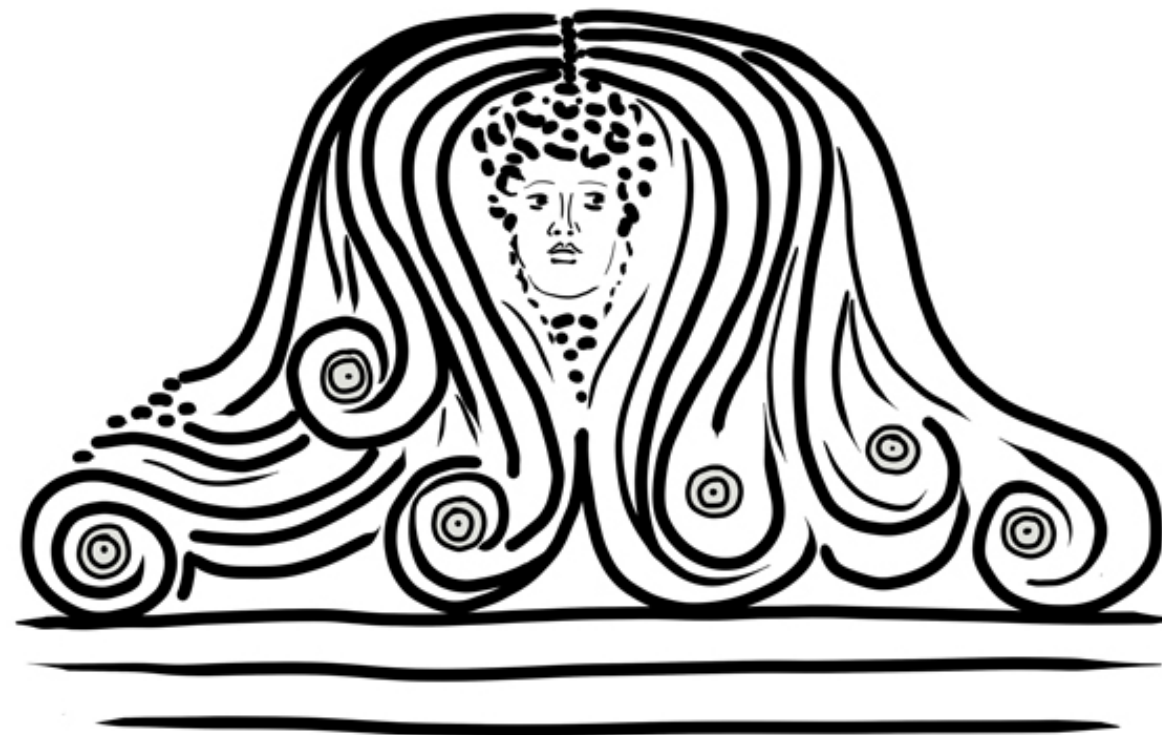

6. Gyöngyhajú

Gyerekkorom óta keresi vakon tekintetemet a sétálóutca egyik régi házának északra néző faláról egy kerámiaarc – talán az örök nyár, vagy a rejtelmes asszonyiség, esetleg a szépség, az ifjúság, a divat, a sikk, vagy ki tudja micsoda allegóriája. Vastag fonatokban kunkorodó, s fényes, fémszerű korongokban végződő nagyhajú lény ő, diszkrétén aszimmetrikus, szecesszizáló iparművészeti jelenség. Egy ablakkeret tetején domborodik, talán átjárót képezve egy másik világba, amit őriz, de ahová ugyanakkor titkolózva hívogat is. A bizonyosság olykor unalmas, netán csalódást keltő is lehet, így nem akarom tudni róla az igazat, hogy mi születése története és mi volt későbbi sorsa, hogy ki, mikor és miért helyezte oda. Inkább fantáziálni szeretek róla, találgatni jellemét, s biccenteni neki gondolatban, mikor arra járok, kissé megnyugodva, hogy igen, gyorsan változó világunkban ő legalább még megvan, hozzájárul komfortérzetemhez, s így a csalóka állandóság egyik esztétikus tartópillére. Idea, ami még feszíti magát az idő, a közöny, az örök tél nyíróerőivel szemben. Hinni akarok benne, hogy varázslatos menekülőút lenne a tisztalelkűeknek, ha beköszönt a teljes elsötétítés.

Szerző: Somogyi Zoltán

Kossuth Lajos utca 22.

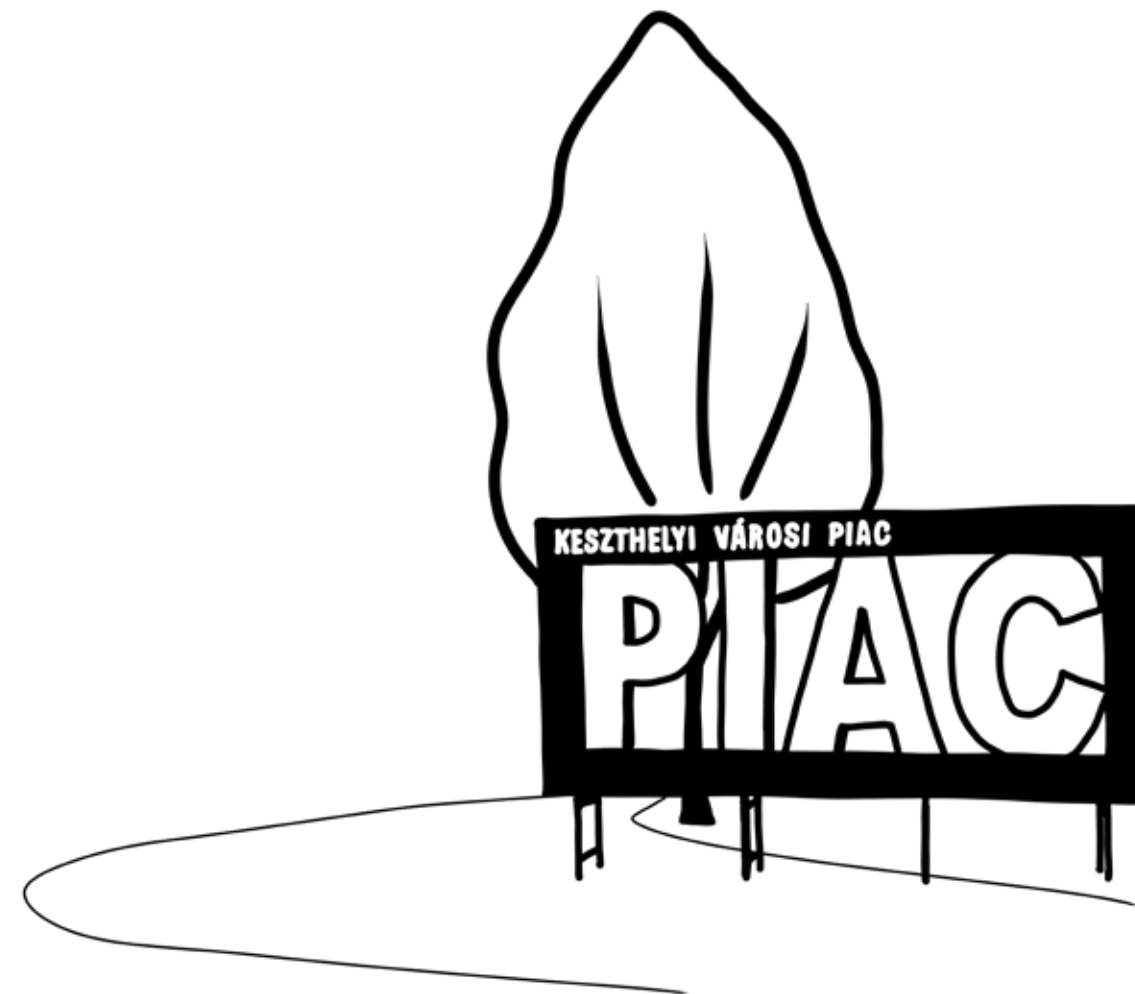

16. Piac

A szerdai piac Keszthelyen esemény. A helyi erők már 7 körül megérkeznek, de a késő délelőtt ébredők is válogathatnak még a medvehagymás pogácsák, mogyorós csókok, szilvás papucsok közül – ha szerencséjük van. Ha nincs, újrapróbálhatják szombaton. Lehet, hogy a kedves látogató nem vágyott sosem Karel Gott lemezre, vagy műszőrmebundára, de itt a fürjtojások és koktélpardicsomok mellett csodás kincsekre is bukkanhat, aki kíváncsi.

Vigyázat, lejt, kismotorokkal csak óvatosan gyerekek!

Szerző: Szálinger-Oszlanczi Zsófia

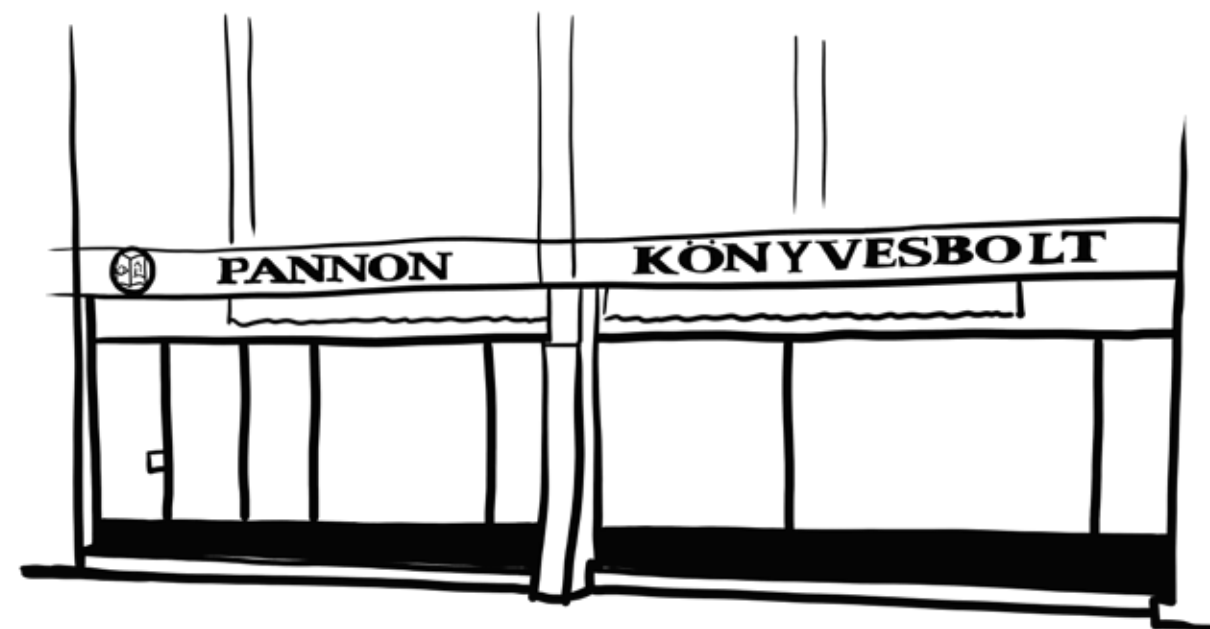

21. Pannon Könyvesbolt

Pontyos Imre. Nemzedékem szellemi tápanyagellátója. Csak remélni tudom, látja, hallja főntről is, mennyit emlegetjük hálás szívvel még ma is. A fiúk, a fiai ugyanezt viszik tovább. Ha keresni és találni szeretnél, KÖNYVET, ma is a Pontyosékhoz vezessen az utad. Nekem 1985-től van a Ponytos. A legelső Hamvas kötetem is tőle származik: a Silentium, Titkos jegyzőkönyv, Unicornis – még a Vigilia kiadásában. De volt Hrabal, Esterházy, Spiró, Hankiss, Csurka. Akkor még egymás hegyén hátán, vagy mellett? Te jó ég! Akkor még. Mindenevők voltunk. Szerintem még szamizdatok is lettek volna, ha lett volna merszünk ilyenek után érdeklődni. De még ma is órákat el lehet bogarászni, és bármit kérdeznél, a Pontyosék mindenre tudnak valamit: „itt volt, máris megkeresem; baj, ha csak jövő hétre lesz itt?” A könyvesbolt a városiasság utolsó megmaradt megkülönböztető jegye.

Szerző: Németh Ferenc

Kossuth Lajos utca 40.

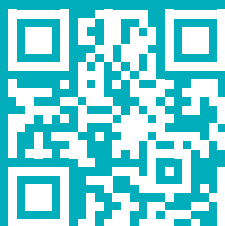
71. Fenyves allé

Keszthely leghosszabb sétaútja, a 6 km-es Fenyves allé a város nyugati felén húzódik egészen Fenékpusztáig. Végigjárhatjuk bármelyik évszakban, de egy bizonyos: nem leszünk egyedül, mert az allé népszerű. Kutyafuttatók és szerelmespárok, kocogók és nordic walkingosok egyaránt szeretik az egykori Festetics birtokrendszer főútját. A nyílegyenes út két oldalán magasodó, akár 15 m magasságot is elérő feketefenyőből (*Pinus nigra*) közel 900 egyedet 1886-ban Festetics II. Tasziló idején ültettek, amiből mára 700-nál kevesebb példány maradt. A gróf dalmáciai és korzikai útjain szerethetett bele a feketefenyőbe, és mivel saját tengere már volt, csak a fenyőt kellett hazahoznia. Hát igen, a dél géniusza érződik itt, lehet bátran töltekezni. Ha lájkvadász képre van szükségünk, akkor a 71-es út mentén félreállva várjuk meg a lenyugvó napot és optikánkat élesítsük a vörös háttér előtt finom tusrajzként feketéllő fasorra.

Szerző: Pál László

N 46.7335 E 17.2312

8360.hu